

[Brosen.]

op og ned, og det er ikke ret længe siden, at vi havde en Debat om dette Problem. Jeg skal blot sige, idet jeg vender mig til de forskellige Paastande paa Overgang til Dagsordenen — jeg ved ikke, om jeg skal gøre Undskyldning derfor —, at vi fra vort Partis Side ikke møder med nogen Dagsorden. Vi sætter i det hele taget ikke saa stor Pris paa de evindelige Diskussioner om Paastande paa Overgang til Dagsordenen. Naturligvis kan der gives Tilfælde, hvor det er nødvendigt at fremsætte saadanne Dagsordener, men det forekommer mig, at vi efterhaanden er ved at komme paa Afveje, idet man hvert Øjeblik kan vente, at der stilles Paastand paa Overgang til Dagsordenen, hvilket tager ualmindelig megen Tid og realiter betyder ganske ualmindelig lidt. Det drejer sig som Regel om taktiske Manøvrer — som Regel, siger jeg, naturligvis kan der være Undtagelser. Her er altsaa stillet 3 Forslag, og jeg er ligesom det ærede Medlem Hr. Christmas Møller i Uvidenhed om, hvorledes der skal stemmes om den af Regeringspartierne stillede Paastand paa Overgang til Dagsordenen. Med Hensyn til Bedømmelsen af de 3 Forslag vil jeg blot sige, at vi er sindet at stemme for den af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller stillede Paastand, for saa vidt den kommer til Afstemning.

Gregersen: Jeg er ogsaa uvidende om, i hvilken Rækkefølge de tre Paastande paa Overgang til Dagsordenen vil komme til Afstemning, men jeg kan i og for sig ikke forstaa, hvorfor det ærede Medlem Hr. Christmas Møller eller hvorfor det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch har stillet en Paastand paa Overgang til Dagsordenen, for at Kommunisternes eventuelt ikke skal komme til Afstemning, for der staar jo ikke noget i den af Kommunisterne stillede Dagsorden, som ikke ethvert Medlem af Tinget kunde tiltræde. Der staar ikke andet, end at Tinget ikke har noget imod, at de arbejdsløse samlet henvender sig til Rigsdagen. Der staar ikke noget om, at de skal komme marcherende eller gøre det skriftligt. Det værste for Kommunisterne kunde jo blive at udfylde Begrebet: samlet, men der kan jo ikke være noget til Hinder for, at vi andre kunde tiltræde Indholdet. Jeg skal derfor ikke tilbageholde den Bemærkning, skønt jeg altsaa ikke er sikker paa, at Kommunisternes Dagsorden kommer til Afstemning, at vi vil stemme for den, hvis den kommer først, fordi der ikke

staar noget i den, som vi ikke kan tiltræde. Det gør der heller ikke i Det konservative Folkepartis Paastand paa Overgang til Dagsordenen, og kommer *den* først, saa stemmer vi for den. De siger nemlig meget lidt begge to og gaar ikke ind for noget af det, som Kommunisterne har rejst Krav om her i Tinget. Kommunisterne rejser jo ikke i selve deres Paastand paa Overgang til Dagsordenen det Problem, om de maa marchere op her udenfor paa Pladsen eller ej. Da der i den altsaa ikke er noget, vi har noget imod, kan vi godt stemme for den. Derimod er jeg mere betænkelig ved at stemme for den af Socialdemokratiet stillede Paastand paa Overgang til Dagsordenen. Jeg er enig i de Betragtninger, at det er beklageligt, at det ikke hidtil er gjort muligt at give de arbejdsløse noget mere Understøttelse, og det er derfor ganske urimeligt af det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen over for mig at sige, at vi henviser til den Retsstat, der engang skal komme, men ellers ikke har noget at give de arbejdsløse. Jeg antager, det ærede Medlem var til Stede ved Afstemningen om den første Sag paa Dagsordenen i Dag. Vi kunde ikke komme til at stemme om andet end det Forslag, der forelaa, og det stemte vi for — saa i den Henseende er vi ganske paa lige Hammel med det ærede Medlem. Derimod synes jeg ikke, at den sidste Del i Socialdemokraternes Dagsorden om den af Ministeren anviste Fremgangsmaade er saa god som den i de Konservatives. Det er Grundloven og den foreliggende Lovgivning i det hele taget, som giver Reglerne ogsaa for, hvordan man maa møde for Regering og Rigsdag. Jeg kan ikke se, hvorfor man er bange for at faa de arbejdsløse ud paa Ridepladsen. Jeg synes, det er et meget stærkt Argument, det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen fører i Marken, naar han henviser til Bondetoget og siger, at den samme Ret maa gælde for de arbejdsløse, hvis de kommer spredt uden at lave Trafikforstyrrelser paa Ridepladsen. Derinde har man dem udmærket afspærret, og et Par Vandslanger, opstillet i Tide, kan sikkert ordne de Batailler, der kan tænkes at opstaa.

Jeg kan derfor ikke forstaa, at nogen i Tinget kan nære Betænkelighed ved at lade de arbejdsløse mødes derude og i Lighed med, hvad der fandt Sted for Bondetoget, sende Repræsentanter ind til Rigsdagen, som saa kan give Besked om Rigsdagens Svar. Paa den anden Side kan jeg ikke se, at Demonstrationer er saa paa-